

Không phải cho đến năm 1989, khi toàn khối Cộng Sản Đông Âu bắt đầu sụp đổ thì Cộng Sản Việt-Nam mới thật sự hết hàng và hoảng hốt.

Không phải là khó hiểu cho cả 2 trường thái độ khi nhìn nhận di sản trong cùng một con người: kiêu ngạo, khoác lác trong chiến thắng và khốn khổ, cô đơn trong thất bại và vô vọng.

Hãy nghe lời tôi tuyên bố của ông cả Thủ Tướng Phạm Văn Đồng “... nếu để tiếp chúng tôi đã làm cho thế giới ngạc nhiên trong chiến tranh thì để tiếp chúng tôi còn làm cho thế giới ngạc nhiên nhiều hơn nữa trong hoà bình...” Thủ giới ngạc nhiên thật. Hàng triệu con tim, hàng triệu tâm hồn người Việt-Nam ngạc nhiên thật. Hơn 30 năm đã qua, cùng với dòng tiến bộ chung của nhân loại, một nước Việt-Nam thắng nhứt đã đi thất lùi cả 20 năm so với các nước trong cùng vùng... Và giờ đây, ngay cả chủ tịch tịch, với đồng lòng tôi phát triển đến đến và với những phần đầu vào và các của cả một dân tộc, Việt-Nam phải một thêm ít nhất là vài chục năm nữa mới đủ để kịp các nước vẫn minh tiến tiến. Nhưng trong tôi phát biểu của ông “Tôn Nhân Quyền”, Ủy Ban Tuyên Giáo Trung ương của đảng CSVN, 40 năm chủ là bằng đầu thế thách... Có cả khoảng 400 năm nữa để có thể bắt đầu áp dụng những đức kết từ bằng thế thách này? - người Việt không còn ngạc nhiên nữa mà hoàn toàn tuyệt vọng!

Một cảm tưởng tôn trọng và tin tưởng mình không bằng người, tôi không thấy được tôi thoát cho chính mình, các nhà lãnh đạo Việt Nam cả năm năm lo sợ, tìm kiếm một chủ tịch, một cái kiêu mà mô hình nào đó để áp dụng tại Việt-Nam. Trong nhiều lần nói chuyện với một giáo sư Đại Học Bách Khoa Hà Nội, ngay trong khoảng năm 1976-1978, nghĩa là ngay cả sau khi toàn thắng miền Nam, tôi đã nghe anh diễn tả về cả người CSVN là nên dùng loại “Format” nào cho chủ tịch - lúc đó Đông Đức vẫn là một mô hình lý tưởng cho Việt-Nam. Trong chủ tịch bằng bất cả cả người sản, không hiểu anh ta có hiểu hay không, để đánh bóng chủ tịch Xã Hội Chủ Nghĩa và thiết lập một mô hình cho Chủ Nghĩa Xã Hội, Liên Xô đã để rất nhiều tiến bộ và công sức vào Đông Đức, khi mà một số người của dân nước này còn cao hơn một số người của chính người dân của Liên Xô tại Mặt Trận Khoa học 1.5 lần. Dĩ nhiên là cái thiên đường XHCN này đã có dịp để được so sánh với cái xã hội từ bên bóc lột ở Tây Đức khi bằng cả người Bá linh sụp đổ vào năm 1989. Có lẽ một số người và lập trường của đảng Dân Chủ thì với chủ tịch chủ tịch phát biểu là hoàn toàn đúng ý với đồng lòng tôi cả đảng CSVN... thật không hiểu nếu cái định nghĩa “chánh đường” được chủ tịch XHCN là gì(?)

Ngay cả sau khi chiến tranh Trung-Quốc - Việt-Nam bùng nổ vào năm 1979, CSVN vẫn còn muốn đi theo con đường “cách mạng” của Liên Xô. Tôi Giảng Đường Đại Học Y-Khoa Sài-Gòn, trong những buổi học tập chính trị, chúng tôi vẫn được “trên an” rằng kết thúc chiến tranh của Trung-Quốc kết thúc chiến tranh Quốc-Cộng chủ tịch năm 1949 là đã lâu quá rồi, làm sao chúng tôi “chúng ta” và rằng Liên Xô sẽ can thiệp trong 24 giờ (?) nếu Trung-Quốc lên chiếm... Vài tháng trước khi Trung Quốc cho Việt-Nam “bài học thế nhứt”, chúng tôi vẫn phải

học tập tình nghĩa anh em, môi trường lành mạnh và nhân văn này.

Không phải tự nhiên mà tôi có cái danh từ “bài học thực nghiệm”. Bài học cho những kẻ phản bội hay là cho 1 đàn em, tôi tập trung? Phản bội cái gì, tập trung cái gì thì có lẽ chỉ có tôi đã 14 năm rồi trong cái cơ quan quy định là cao nhất của hệ thống chính trị Việt-Nam được biết mà thôi. Còn bao nhiêu mặt khác, thậm chí ký kết giữa 2 nhóm người mà nhân dân Việt-Nam chưa hề hay biết? – cho cái giá của những xương máu và tiền của chính quyền Cộng Sản Trung Quốc đã đổ vào cuộc chiến tranh chống Mỹ của những cái miền Bắc Việt-Nam? Cái thái độ xé t xé c của những đấng cao này đối với các nhân dân Việt-Nam có thể áp dụng được như guồng máy công an và mặt vỏ của họ. Cái thái độ ừ ừ, trơ trẽn của họ đối với truy vấn thực tế giao “lịch sử” của Tây Phương và các nước tiên tiến có thể giúp họ “câu thêm giờ” để tìm cách đẩy phó. Những than ôi! với Cộng Sản Trung Quốc thì “tôi đã trót” họ: “Kẻ cắp đã gặp bà già!”

Khi được hỏi về vấn đề Hoàng Sa, cán bộ giới thiệu đã giới thiệu thích rằng đó là do “ta” giới Trung-Quốc giới dùm, sau này sẽ lý giải... Trong cái chế độ này, cán bộ giới thiệu được học tập được biết, nhất trí, không được tự phát phát biểu linh tinh! cũng vậy nên đây, chỉ vài tháng sau, khi chiến tranh bắt đầu, mọi người đều phải thông suốt rằng thật ra Trung Quốc đã âm mưu kìm kẹp “ta” lâu. Chính họ đã ngăn cản “chúng ta” tiến hành chiến đấu chống lại công mùa xuân 1975... những người trí thức Việt-Nam đã bị cưỡng bức giáo dục một cách xộc xệch!

Sau “Đội Thương Mùa Xuân”, CSVN phải chọn 1 trong 2 đàn anh để theo học chứ không thể tiếp tục “đu dây” được nữa. Có lẽ trong chút lòng tri còn sót lại của những người Cộng Sản Việt Nam họ hiểu rằng 1000 năm đô hộ là một bài học cay đắng để họ chọn hướng Liên Xô? – những cánh tay này dù có vịn quá dài để đỡ bệ đỡ đỡ trong khi một “Trung Quốc Vĩ Đại” nằm sát sau lưng sẵn sàng đè bẹp họ, không cần phải dùng đến các lực lượng quân sự mà chỉ cần những lưng đeo nòng súng và xã hội cũng sẽ phá nát cái quốc gia với lãnh thổ thiêu hủy tinh thần yêu nước và tự do này.

Khi đến Cộng Minh Linh tôi chỉ tiếp tục duy trì và báo về những chế độ Cộng Sản Đông Âu thì trò chơi xì tép họ màn. Bị tập trung Bá Linh sắp đặt, rồi kéo theo các khối Cộng Sản Đông Âu sắp đặt, rồi chính các nước Cộng Sản mới (1991) cũng sắp đặt: CSVN hoàn toàn hết hàng! “Format” nào để họ đi theo? – 2 nước cộng sản nghèo đói duy nhất còn lại: Cuba và Bắc Triều Tiên? – không thể được rồi! Cay đắng và bàng hoàng trong nước mắt (?) họ quay lại với Trung-Quốc. Chút lòng tri còn lại cũng đành hy sinh cho những tham vọng quyền lực. Tôi Việt-Nam, “Format” Chế Nghĩa Xã Hội kết hợp với Tội Tội của Họ Chí Minh chính thức ra đời... một kết hợp hài hòa giữa đấng cao của trí tuệ và tình cảm dân tộc, tuy vậy! Chỉ có cách này thì khi quy định là bị lung lay họ mới có thể yêu cầu đàn anh Trung Quốc đem quân đè bẹp phần lớn như Budapest, Hungary. Chỉ để của họ sẽ vắng mặt bàn thờ vì còn lâu lắm “em ơi” Trung Quốc mới sắp đặt

nh Liên Xô.

Thật là đáng tiếc, CSVN dường như cao 2 người nhưng không phải người hai: Người còn được lập dân tộc thì nay đành giao lại cho người anh em Trung Quốc cất dùm. Còn người còn Chết Nghĩa Xã Hội thì nay đã rách nát như bươm bươm, không còn vá víu được nữa....

Đi tìm thêm đường mình trong thế giới còn lại này để có thể cân bằng lại cuộc sống với Trung Cộng? Không biết mất làm được CSVN trên lại kết giao với Hoa-K. Còn với Hoa K, có thể đây là cơ hội cho họ thả mìn nã nã ván bài họ đã đóng lại hơn 30 năm với trư c? - bởi vì chỉ trong vòng 10 năm nữa thôi họ sẽ phải, dù muốn dù không, đi di chuyển với mặt thế giới mới, hung hãn, cướp giật còn hơn cả Liên Xô và kẻ thù cộng sản Đông Âu nữa. Với CSVN, nếu họ quyết định như vậy thì họ nên chuồn bỏ để tiếp nhận mặt “bài học thế hai” với những họ đã mất máu và mất mát? ...

Người ta nói: mất bác sĩ sai lầm chỉ giới hạn mất người. Mất nhà lãnh đạo chính trị sai lầm giới hạn hàng triệu người... Món nợ của các nhà lãnh đạo CSVN với Trung Cộng chắc chắn là phải trả, nhưng không phải họ mà là nhân dân Việt-Nam ngày nào họ còn cầm quyền. Là người Cộng Sản, họ đã học bài học này: Lenin đã xóa tất cả nợ nần với Tây Phương vì nhân dân Nga Xô không có lý do gì phải trả nhưng món nợ ăn cắp phung phí của Nga hoàng. Với quyền lực thế sự, nhân dân Việt Nam có thể lý do để xóa bỏ các món nợ với Trung Quốc vì không có lý do gì nhân dân Việt-Nam phải trả nhưng món nợ không phải của mình. Vậy để là người Cộng Sản “chân chính” có dám hy sinh cho dân tộc mất làm nữa không như họ vốn thường hành động!

Đột phá để thoát ra khỏi bế tắc? gần đây có 1 vị Tiến Sĩ Việt-Nam tuyên bố muốn có thể trình bày để đột phá thì ít nhất là phải có văn bằng cao nhất trong học trình giáo dục: Tiến Sĩ?. Tiếp tục chỉ chờ sẽ không giúp gì cho tiến bộ của Việt-Nam nữa cả.

Không hiểu ông Tiến Sĩ này thật nghiêm túc đâu nhưng nếu M và ông thuyết trình như thế thì không đáng vì danh của ông đi học M, họ có thể phải thu lại bằng cấp này(?)... Luân án Tiến Sĩ thì phải có đột phá vì không thể sao chép, ăn cắp của người khác. Nhưng có lẽ vì quen với lối lý luận “lẽ bên phải” nên ông Tiến Sĩ này không hiểu rằng, “lẽ bên trái”, để đột phá thì không nhất thiết phải có bằng Tiến Sĩ. Ông phát hành một câu trúc lãnh đạo hành chánh của phương pháp chính quyền CSVN, cấp trung, mà đã cần phải có bằng Tiến Sĩ, một yêu cầu mà chính là cái nấc cản tiến bộ thực hoàn toàn của này cũng không có được thì nếu không phải ông đang mang du thì ông quá mù quáng đến độ... không tin! Hay là ông đang nói với một loại Tiến Sĩ khác - Tiến Sĩ “Danh D”? - hay là từ đây ông sẽ đưa ra thêm một hệ luận mới chỉ mong họ muốn xây dựng một hệ thống hành chánh có chất lượng cao hơn vậy thì Việt Nam phải cần ít nhất là 40 năm nữa rồi... hơn hay? Mặc khác, tôi cũng lo sợ cho ông: nếu cấp thấp mà ông đã đòi hỏi như thế này thì cấp độ nh cao lãnh đạo họ phải có điều kiện gì? – có

Nội cô đ n c a ng i C ng S n Vi t-Nam

Tác Giả: Võ Trang

Thứ Năm, 01 Tháng 10 Năm 2009 21:51

ng i th t s còn ch a xong trung h c c p ba! - m t cách gián ti p, ông kh ng đ nh h không th nào đ trình đ đ đ t phá đ c, nghĩa là ông đã h n x t v i c p lãnh đ o đ y trí tu c a mình đ y!